

DESPRE AUTORI

Constantin I. Ciobanu este secretar științific al Institutului de Istoria Artei „G. Oprescu” al Academiei Române și coordonator al compartimentului „Arte vizuale și arhitectură – perioada medievală”. Absolvent (1984) al Universității de Stat „Mihail V. Lomonosov” din Moscova (Federația Rusă), susține, în anul 1993, la aceeași universitate teza de doctorat în istoria artei, iar în anul 2005 – la Academia de Științe a Republicii Moldova – teza de doctor habilitat. A fost bursier al Institutului Internațional UNESCO de Planificare a Educației (Paris, 1995). Din anul 2008 Constantin I. Ciobanu este cercetător științific la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu” din București. Anterior, a lucrat la Institutul Patrimoniului Cultural al Academiei de Științe a Republicii Moldova. A publicat numeroase studii de critică și de istoria artei, domeniul principal de cercetare fiind pictura medievală de pe teritoriul Moldovei și arta basarabească din secolul XX. Este autor al cărților *Biserica Adormirea Maicii Domnului din Căușeni* (Chișinău, ed. Știința, 1997), *Patrimoniul cultural al Republicii Moldova* (Chișinău, ed. Arc, 1999 și 2014), *Valentina Rusu Ciobanu* (Chișinău, ed. Arc, 2003), *Andrei Sârbu* (Chișinău, ed. Arc, 2005), *Stihia profeticului* (Chișinău, ed. Business-Elita, 2007), *Mihail Petric* (Chișinău, ed. Arc, 2007), *Muzeul Național de Artă al Moldovei: Colecția Pictură* (Chișinău, ed. Muzeului Național de Arte al Republicii Moldova, 2015), *Études sur la peinture médiévale roumaine* (Saarbrücken, Éditions universitaires européennes, 2017), *Isai Cârmu: magia cărții* (Chișinău, ed. Arc, 2019). Pentru cartea *Icoane vechi din colecții Basarabene* (Chișinău, ed. Arc, 2000) a primit Premiul Național al Republicii Moldova în domeniul literaturii, artei și arhitecturii (2002), iar în decembrie 2020 Meritul Heraldic, atribuit de Comisia Națională de Heraldică, de pe lângă Președintele Republicii Moldova.

Mariana (Enache) Vida (n. 1952, București) a absolvit în 1976 Facultatea de Istoria și Teoria Artei din cadrul Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, cu o teză despre opera lui Marcel Iancu în România. A lucrat în cadrul Muzeului Național de Artă al României (1979–2010) ca muzeograf la Cabinetul de Desene și Gravuri. Actualmente este expert consultant al aceleiași instituții. Pe parcursul acestor 30 de ani s-a specializat în istoria tehnicilor de desen și gravură și în istoria graficii românești și europene (franceze) din secolele XIX și XX.

A participat la organizarea a numeroase expoziții care au pus în valoare calitatea și diversitatea colecțiilor muzeale, dar și lucrări din atelierele artiștilor contemporani. A elaborat studii și articole despre colecția de grafică a Cabinetului de Desene și Gravuri, precum și cataloage ale patrimoniului muzeal.

Din 2003 a obținut titlul de expert în arte grafice al Ministerului Culturii și Cultelor, în 2005 a primit Premiul „G. Oprescu” al Academiei Române (pentru lucrarea *Margareta Sterian. Opera grafică*). Din 2007 este doctor în filologie al Universității din București, cu o teză despre *Surse etnografice în cultura vizuală românească din secolul al XIX-lea*.

Adrian-Silvan Ionescu (n. 1952), este director la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu” și profesor asociat la Universitatea Națională de Arte, unde susține cursuri de istoria fotografiei și a filmului, precum și un curs de master. A studiat istoria artelor și a fost muzeograf la Muzeul Național de Artă al României, iar ulterior la Muzeul Municipiului București unde a devenit director adjunct (1990–1993), înainte de a se dedica integral cercetării. Este doctor în științe istorice (1997). Studiile sale sunt orientate spre istoria fotografiei, istoria artelor și a civilizației urbane în secolul al XIX-lea, istoria costumului civil și militar. Este critic și istoric de artă cu lungă activitate de cronicar plastic și organizator de expoziții. A publicat 13 cărți și a coordonat alte 14. Cele mai recente titluri sunt *Regina Maria și America* (2009) și *Silvan. Portretistul/ The Portrait Artist* (2011). Pentru lucrările sale a fost distins cu Premiul Academiei Române (1992), Premiul Uniunii Artiștilor

Plastici pentru critică (2002) și premiile „Simion Mehedinți” (2003), „Nicolae Bălcescu” (2008), „I.C. Filitti” (2009) și „George Oprescu” (2010) ale Fundației Culturale „Magazin Istoric”. Este membru în International Council of Museums (ICOM), în London Press Club, în European Society for the History of Photography (ESHPh) din Viena și în Société Française de Photographie din Paris.

Este cavaler al Ordinului **Meritul Cultural** (2004), al medaliei **Regele Mihai I pentru Loialitate** (2010), comandor cu stea al Ordinului **Sf. Lazăr de Ierusalim** (2013) și Cavaler al Ordinului **Coroana României** (2015). Doctor Honoris Causa al Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice a Republicii Moldova din Chișinău (2017). Distins cu Medalia Aniversară „Centenarul Marii Uniri” (2021).

Corina Teacă. Cercetător în cadrul Institutului de Istoria artei „G. Oprescu” – departamentul „Arte vizuale și arhitectură – perioada modernă”. Doctor în arte vizuale (Facultatea de Istoria și Teoria artei, UNAB, 2012). A publicat studii și articole în RRHA, SCIA, precum și în volume colective având ca subiect diverse aspecte ale modernității în arta românească. A colaborat la realizarea unor dicționare: *Dicționarul sculptorilor din România. Sec. XIX–XX, I–II*, București, 2011, 2012 și *Dicționarul pictorilor din România*, București, 2020.

Mihai Sorin Rădulescu – născut în 1966 în București. Masterat (1991) și doctorat (1995) la *Institut National des Langues et Civilisations Orientales* (INALCO) din Paris. Cercetător la Institutul de Istorie „N. Iorga” (1991–1996) și apoi cadru didactic la Facultatea de Istorie a Universității din București (din 2004, profesor). Membru și din 1990, secretar (pentru genealogie) al Comisiei de Heraldică, Genealogie și Sigilografie a Academiei Române. Specialist în istoria și genealogia aristocrației și burgheziei românești (sec. XVIII–XX). Articole și studii publicate în *Revue Roumaine d’Histoire, Südost-Forschungen, Etudes danubiennes, Nea Koinoniologia, Mnemosyni, Arhiva Genealogică, București. Materiale de Istorie și Muzeografie, Muzeul Național, Revista Istorică, Studii și Materiale de Istorie Modernă, Studii și Materiale de Istorie Contemporană, Istros, Analele Brăilei* ș.a. Coautor la două manuale școlare; de asemenea a îngrijit trei volume.

Cărți de autor: *Elita liberală românească 1866–1900* (1998), *Genealogii* (ediția I, 1999; ediția a II-a, 2018), *Genealogia românească. Istoric și bibliografie* (2000), *Memorie și strămoși* (2002), *Cu gândul la lumea de altădată* (2005), *În căutarea unor istorii uitate* (2011), *Genealogii greco-române* (2014), *Francmasoneria românească în secolul XIX* (2015), *Din istoria familiei Ghika. Contribuții de istorie culturală* (2017).

Virginia Barbu. Istoric de artă, cercetător științific gr. III în cadrul Sectorului de Artă Modernă al Institutului de Istoria Artei „G. Oprescu” din 2007. Licențiată a Universității Naționale de Artă București, în prezent este doctorandă la Facultatea de Istoria și Teoria Artei a aceleiași Universități cu o teză despre Barbu Brezianu și exegeza brâncușiană. A predat istoria artei la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”. A participat la colocvii științifice, a publicat cronici, articole și studii în reviste literare și de specialitate.

Publicații: Costin Petrescu, *Însemnările unui pictor refugiat. La Iași, în anii războiului (1916–1917)* – ediție, studiu introductiv, cronologie și note, Ed. Humanitas, 2018; *Peisaj străin, peisaj intim. Ecouri internaționale în pictura românească interbelică, în Artiștii români în străinătate, (1830–1940)*, Adrian-Silvan Ionescu (coord.), Ed. ICR, 2017; *Mărturiile toamnei. Corespondență Ionel Jianu – Barbu Brezianu*, Ed. UNArte, 2016 (co-editoare împreună cu Corina Teacă); *In the Eyes of the Others: Barbu Brezianu and Brancusi’s Reception in the 1970’s*, în *AFTER BRANCUSI*, UNArte, București, 2014; Co-autoare în *Dicționarul sculptorilor din România. Secolele XIX–XX*, Ioana Vlasiu (coord.), vol. I–II, Ed. Academiei Române, 2011–2012.

Ramona Caramelea este cercetător în cadrul Institutului de Istoria Artei „G. Oprescu”, departamentul de „Arte vizuale și arhitectură – perioada modernă”, doctor în arte vizuale. Domeniile sale de cercetare vizează istoria artei și arhitecturii, cultura materială, istoria culturală, cu un interes asupra secolului al XIX-lea. A publicat volumul *Clădiri școlare din România, 1864–1914. Politică de construire și model spațial* (2010), studii și articole de specialitate în reviste și în diverse volume colective: *Virginia Haret Andreescu: The Professional Trajectory of a Woman Architect in Interwar Romania*, în RRHA, seria Beaux-Arts (2021); *Perspective asupra călătoriilor artiștilor români în Italia în secolul al XIX-lea*, în volumul *Artiștii români în străinătate (1830–1940). Călătoria, între formația academică și studiul liber* (ICR, 2017); coautoare la *Dicționarul pictorilor din România. Secolul al XIX-lea*, coordonat de Adrian-Silvan Ionescu (2020).